

Když byla vlčí loď vzdálena pouhých několik hodin od mysu Bezpečí, strhla se silná bouře.

Už celé tři dny pluli na sever směrem ke Skandii a moře bylo klidné jako hladina rybníka – což Will i Evanlyn oceňovali.

„Není to tak špatné,“ prohlásil Will, když úzká loď hladce prořezávala vodní spousty. Slyšel vyprávět děsivé historky o tom, jak se lidem na lodích dělá strašně špatně. To mírné pohupování v sobě nemělo nic, čeho by se měl obávat.

Evanlyn trochu neurčitě kývla hlavou. S mořeplavbou rozhodně neměla moc zkušeností, ale na moři už předtím byla.

„Jen aby nebylo hůř,“ řekla. Všimla si totiž, jak Erak, kapitán lodi, ustaraně sleduje severní obzor a jak důrazně pobízí veslaře *Vlčího větru* k větší rychlosti. Erak si dobře uvědomoval, že tohle podezřelé bezvětří oznamuje změnu k horšímu – a velkou. Na severním